

ALLAHOV POSLANIK, S.A.V.S., ČINI HIDŽRU U MEDINU

الرسول صلى الله عليه وسلم يهاجر إلى المدينة

Nakon što je većina ashaba učinila hidžru u Medinu, mušrike je zahvatio strah i nervoza, te su osjećali opasnost preseljenja islama u Medinu, jer su tim činom islam i muslimani dobili priliku da ojačaju i da im se suprotstave, ili pak da im zatvore put kojim idu u Šam, radi trgovine. Zato su se oni sastali u svojoj vijećnici i rasparvili o tome šta im je činiti s Muhammedom, s.a.v.s.

Jedan od njih predložio je da ga zatvore, ali to ostali odbiše s obrazloženjem da će se njegova misija raširiti i da će doći njegovi ashabi i osloboditi ga iz zatvora. Zatim je Ebu-Džehl predložio da ubiju Allahovog Poslanika, s.a.v.s., ali tako da njegovo pleme ne može tražiti osvetu. Ebu-Džehl predložio je da izaberu iz svakog plemena po jednog mladića i daju im sablje, a zatim da ovi mladići u isto vrijeme napadnu Poslanika, s.a.v.s, i ubiju ga. Tako će sva plemena učestvovati u ubistvu Muhammeda, s.a.v.s., a njegovo pleme neće moći ratovati protiv svih plemena, te će se zadovoljiti krvarinom.

Muhammed, s.a.v.s., još se prije toga dogovorio sa svojim drugom, Ebu-Bekrom, r.a., da učine hidžru. Ebu-Bekr je za put pripremio dvije deve i dogovorio se s Poslanikom, s.a.v.s., da napuste Meku noću.

Kurejšije su se dogovorile da se mladići iz svih plemena sakupe i da ubiju Poslanika, s.a.v.s., u njegovoj kući poslije ponoći. Te noći je Muhammed, s.a.v.s, u šao u svoju kuću radi spavanja, ali nije zanoćio tu noć u kući, već je naredio Aliji, r.a., da legne u njegovu postelju i da se pokrije njegovim zelenim džubetom, kako bi Kurejšije mislile da Muhammed, s.a.v.s., spava. Muhammed, s.a.v.s., izašao je iz kuće i prošao pored mušrika, ali ga oni nisu vidjeli, jer im je Allah, dž.š., u tom momentu oduzeo vid. On je, zatim, otišao u kuću Ebu-Bekra, r.a., koji ga je čekao. Zajedno su izašli na zadnja vrata kuće, uputili se u pravcu jednog brda, u blizini Meke i pritajili se u pećini zvanoj "Sevr". Kad su ujutro Kurejšije saznale da im je Muhammed, s.a.v.s, izmaknuo, počeli su ispitivati Aliju, r.a., a zatim su ga odveli kod Kabe i tamo ga zadržali neko vrijeme, ne bi li ih uputio na mjesto gdje se nalazi Poslanik, s.a.v.s., ali on to nije učinio. Kurejšije su potom objavile vrlo primamljivu nagradu od sto deva onome ko dovede Poslanika, s.a.v.s., i njegovog prijatelja Ebu-Bekra, žive ili mrtve. Nagrade su bile primamljive i mnogi Kurejševići raspršili se u potrazi za njima. Međutim, Poslanik, s.a.v.s, i Ebu-Bekr, r.a., ostadoše u pećini puna tri dana. Noću bi

im dolazio Ebu-Bekrov sin, Abdullah, i donosio im hrane i vijesti o kretanju Kurejšija.

Poslije tri noći, pred pećinu je došao čovjek s kojim se Ebu-Bekr dogovorio još u Meki i sa sobom doveo dvije deve, namijenjene Poslaniku, s.a.v.s., i Ebu-Bekru, r.a. za njihov put do Medine. Pred pećinu je stigla i Esma, kćer Ebu-Bekra, r.a., i sa sobom donijela hranu i vodu potrebnu za put, ali je zaboravila ponijeti konopac, kako bi njime učvrstila hranu i posudu za vodu na devu. Ona se, međutim, dosjetila i raspolovila svoju pregaču i njome uvezala namirnice. Zato je Esma, r.a., prozvana "vlasnicom dvije pregače".

U Meki je ostao Alija, r.a., kako bi Mekelijama vratio emanete koje se Kurejšije ostavljale kod Muhammeda, s.a.v.s., na čuvanje zbog njegove iskrenosti i povjerljivosti. Zatim su se Poslanik, s.a.v.s., Ebu-Bekr, r.a., i vodič uputili dalekim i nepoznatim putem, spasiivši se tako od Kurejšija. Nakon nekoliko dana, stigoše na odredište, u Medinu.